

řadě vyšetřiti žal. úřad (§ 5 zák. o ss). Právní názor, zastávaný žal. úřadem v odvodním spise, podle něhož st-li není odňata možnost, aby spornou otázku na druhém místě na spor již vznesenou teprve znovu předložil státní správě k rozhodnutí, není odůvodněn žádným ani materiálním ani procesním předpisem zákonným.

Č. 10.203.

Pojištění nemocenské: Šestiměsíční lhůta, stanovená v § 189 posl. odst. zák. č. 221/24 je nejzazší lhůtou, po jejímž uplynutí nelze již odporovati platebnímu výměru nemoc. pojišťovny, vyjímajíc případ, kdy výměr obsahoval poučení o delší lhůtě odvolací.

(Nález ze dne 6. prosince 1932 č. 18.388/30.)

Prejudikatura: Boh. A 10.112/32, 8663/30.

Věc: Firma Bratři E. v Litomyšli proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem ze 13. ledna 1930 nevyhověl okresní úřad v Litomyšli stížnosti firmy Bratři E. v L. proti platebním výměrům okresní nemocenské pojišťovny v L., jimiž bylo firmě předepsáno za její zaměstnance od července 1926 do března 1927 nemocenské pojistné za plných sedm dnů v týdnu místo za šest pracovních dnů, poněvadž stížnost byla podána po uplynutí šesti měsíců po doručení uvedených výměrů, takže tyto podle § 189 zák. č. 221/24 se staly pravoplatnými a jest jakýkoli opravný prostředek proti nim vyloučen.

Dalšímu odvolání stěžující si firmy nevyhověl zemský úřad v Praze a potvrdil nař. rozhodnutím výměr okresního úřadu z důvodů v něm uvedených, jakož i v té úvaze, že podle intence § 136 zák. č. 184/28 o vrácení přepřelacných příspěvků měla býti nejdéle do 24. listopadu 1928 — do počátku účinnosti tohoto zákona — příslušná žádost na pojišťovnu podána. K námitce odvolání, že § 189 zák. č. 221/24 se vztahuje pouze na poměr mezi pojišťovnou a jejími členy, dodalo nař. rozhodnutí, že jí nelze přisvědčiti, neboť § 239 cit. zák., jímž se vymezuje působnost politických úřadů, obsahuje poukaz na § 189 ohledně vydávání výměrů.

Stížnost, již na toto rozhodnutí podala firma Bratři E., žádá jeho zrušení pro nezákonnost. Tuto spatřuje především v tom, že § 189 zák. č. 221/24, mluvě o pravoplatnosti výměrů, neproklamuje zásady, že každý výměr nabývá právní moci, když uplynulo od jeho doručení šest měsíců, nýbrž stanoví pouze, že, nebylo-li dáno straně poučení o opravných prostředcích vůbec, a výměru nebylo odporováno do šesti měsíců ode dne doručení, stává se výměr pravoplatným. Proto podle názoru stížnosti úřad neprávem rozšiřuje platnost tohoto speciálního ustanovení na všechny případy vůbec.

Nss nemohl shledati vytýkanou nezákonnost.

K výměrům, uvedeným v § 239 zák. č. 221/24, patří i platební výměry nemocenských pojišťoven (srov. Boh. A 8663/30). Ježto tento § 239 v původním znění, za jehož platnosti sporné platební výměry byly vydány, stanoví kompetenci politických úřadů k rozhodování o opravných prostředcích proti výměrům nositelů pojištění zde uvedeným, opomenul určití odvolací lhůtu, došlo by doslovným výkladem poslední věty § 189 k výsledku zajisté zákonem nezamýšlenému, že by tyto výměry nabyly právní moci po šesti měsících od doručení, neobsahují-li poučení vůbec, obsahují-li však právní poučení — třeba správné —, nemohly by se státi pravoplatnými ani po šesti měsících, poněvadž tato lhůta se podle doslovu zákona na ně nevztahuje a pro podávání opravných prostředků není v § 239 žádná lhůta stanovena.

Že takovýto výklad nepostihuje pravého smyslu cit. ustanovení § 189, je na blední a nutno z úvah právě uvedených dospěti k tomu výkladu, že poslední věta § 189 v poměru k předposlední větě — že nesprávné poučení nemůže býti straně na újmu — znamená gradaci, takže šestiměsíční lhůta jest tu míněna jako nejzazší lhůta, po jejímž uplynutí nelze již výměr řádným opravným prostředkem naříkati, vyjímaje jedině případ, že výměr obsahuje nesprávné právní poučení, jež zavinilo svým obsahem, že strana neodporovala výměru ani do této lhůty (srov. nář. Boh. A 10.112/32).

Že by šlo o tento právě uvedený případ, stížnost netvrdí. Podle spisů bylo straně dáno ve sporných výměrech nesprávné právní poučení, že možno si na ně stěžovati do 14 dnů. Poučení to není toho obsahu, že by mohlo zaviniti překročení shora zmíněné 6měsíční lhůty. Žal. úřad — recipovav odůvodnění úřadu I. stolice — skutkově zjistil bez odporu stěžující si strany, že sporným platebním výměrům nebylo odporováno do 6 měsíců ode dne doručení, vyslovil proto podle hořejších úvah právem, že výměry ty se staly pravoplatnými, tudíž nenaříkatelnými.

Pak ovšem nelze shledati nezákonným, když úřad odepřel změnití v pořadu instančním platební výměry pojišťovny, jak strana v opravném prostředku žádala.

Bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost, aniž bylo třeba se zabývatí v rámci stížnosti dalším odůvodněním nař. rozhodnutí, dovozujícím také z předpisu § 136 zák. č. 184/28 nepřípustnost nároku na vrácení přeplatku pojistného, který stěžující si strana uplatňovala.

Č. 10.204.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
I. * V případě § 16 zák. č. 221/24 jest dohoda mezi pojišťovnou a zaměstnavatelem o sporných skutkových předpokladech a výši pojistného přípustná.

Řízení správní: I ve veřejném právu lze sporné otázky řešiti dohodou stran, pokud tomu nebrání veřejný zájem nebo imperativní předpis zákona.

(Nález ze dne 6. prosince 1932 č. 19.660/30.)